

รายงานผลการตอบแบบสอบถามข้อมูลสถานการณ์การจ้างงานในสถานประกอบกิจการ

คณะกรรมการค่าจ้างมีประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) และมีประกาศเพิ่มเติมในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรม กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๔๐๐ บาทต่อวัน นำร่องในพื้นที่ ๑๐ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กระบี่ ชลบุรี เชียงใหม่ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา ภูเก็ต ระยอง สงขลา และสุราษฎร์ธานี ในประเภทกิจการโรงแรมระดับ ๔ ดาวขึ้นไป และมีลูกจ้างมากกว่า ๕๐ คน โดยจะขยายอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๔๐๐ บาทต่อวันทั่วประเทศ ในทุกกิจการในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๖๗

กองแผนงานและสารสนเทศ โดยกลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่ายได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามข้อมูลสถานการณ์การจ้างงานในสถานประกอบกิจการที่อาจได้รับผลกระทบจากการประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๔๐๐ บาท ทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ ๒๑ พฤษภาคม - ๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานใช้สำหรับเตรียมการกำหนดมาตรการช่วยเหลือด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่สถานประกอบกิจการที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำดังกล่าว โดยสรุปข้อมูลได้ ดังนี้

๑.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ สถานที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ

จากผลการสำรวจสถานประกอบกิจการทั่วประเทศมีสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามจำนวน ๘๖๘ แห่ง โดยแบ่งตามจังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ ดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ สถานที่ตั้งของสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถาม

จังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ	จำนวน (แห่ง)	จังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ	จำนวน (แห่ง)	จังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ	จำนวน (แห่ง)
๑. กระบี่	๓	๒๗. ปังคภาพ	๔	๕๓. ลำปาง	๕๒
๒. กรุงเทพมหานคร	๓๒	๒๘. บุรีรัมย์	๒๓	๕๔. ลำพูน	๑๘
๓. กาญจนบุรี	๕	๒๙. ปทุมธานี	๑๓	๕๕. เลย	๑๐
๔. กาฬสินธุ์	๕	๓๐. ประจวบคีรีขันธ์	๓	๕๖. ศรีสะเกษ	๕
๕. กำแพงเพชร	๑๐	๓๑. ปราจีนบุรี	๖๕	๕๗. สกลนคร	๑
๖. ขอนแก่น	๘	๓๒. ปัตตานี	๔	๕๘. สงขลา	๙๖
๗. จันทบุรี	๑	๓๓. พระนครศรีอยุธยา	๒	๕๙. สตูล	๒
๘. ฉะเชิงเทรา	๙	๓๔. พะเยา	๙	๖๐. สมุทรปราการ	๒
๙. ชลบุรี	๒	๓๕. พังงา	๒๘	๖๑. สมุทรสงคราม	๓
๑๐. ชัยนาท	๑๐	๓๖. พัทลุง	๙	๖๒. สมุทรสาคร	๔๖
๑๑. ชัยภูมิ	๓	๓๗. พิจิตร	๔	๖๓. สระแก้ว	๑๕
๑๒. ชุมพร	๖	๓๘. พิษณุโลก	๗	๖๔. สระบุรี	๑๐
๑๓. เชียงราย	๓๐	๓๙. เพชรบุรี	๑	๖๕. สิงห์บุรี	๑๔
๑๔. เชียงใหม่	๑๕	๔๐. เพชรบูรณ์	๓	๖๖. สุโขทัย	๑
๑๕. ตรัง	๖	๔๑.แพร่	๔	๖๗. สุพรรณบุรี	๑๑
๑๖. ตราด	๙	๔๒. ภูเก็ต	๑๒	๖๘. สุราษฎร์ธานี	๕๘

จังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ	จำนวน (แห่ง)	จังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ	จำนวน (แห่ง)	จังหวัดที่ตั้งสถานประกอบกิจการ	จำนวน (แห่ง)
๑๗. ตาก	๕	๔๓. มหาสารคาม	๓	๖๙. สุรินทร์	๑๔
๑๘. นครนายก	๕	๔๔. Mukดาหาร	๔	๗๐. หนองคาย	๖
๑๙. นครปฐม	๔	๔๕. แม่ฮ่องสอน	๑	๗๑. หนองบัวลำภู	๓
๒๐. นครพนม	๗	๔๖. ยโสธร	๔	๗๒. อ่างทอง	๕
๒๑. นครราชสีมา	๑	๔๗. ยะลา	๔	๗๓. อำนาจเจริญ	๔
๒๒. นครศรีธรรมราช	๖	๔๘. ร้อยเอ็ด	๓	๗๔. อุดรดิตถ์	๕
๒๓. นครสวรรค์	๒๙	๔๙. ระนอง	๕	๗๕. อุทัยธานี	๑
๒๔. นนทบุรี	๑	๕๐. ระยอง	๖	๗๖. อุบลราชธานี	๑๑
๒๕. นราธิวาส	๑๔	๕๑. ราชบุรี	๑๔	๗๗. อุดรธานี	๒
๒๖. น่าน	๖	๕๒. ลพบุรี	๗		

๑.๒ ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่ายได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมของสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามตามการจัดประเภทอุตสาหกรรมประเทศไทย (TSIC) และแบ่งตามพื้นที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ ดังแสดงในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมและที่ตั้งของสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคเหนือ (จำนวน ๑๙๙ แห่ง)		ภาคกลาง (จำนวน ๑๘๓ แห่ง)	
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)
อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	๓๐	อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	๒๘
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๒๗	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	๑๗
อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	๒๕	อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	๑๖
ธุรกิจบริการและพาณิชย์	๒๐	ธุรกิจบริการและพาณิชย์	๑๔
อุตสาหกรรมเหมืองแร่	๑๖	อุตสาหกรรมแฟชั่น	๑๓
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	๑๕	ธุรกิจแปรรูปอาหาร	๑๓
อุตสาหกรรมทางการแพทย์ครบวงจร	๑๒	อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๑๑
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๑๒	อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	๑๐
อุตสาหกรรมแฟชั่น	๑๑	อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	๑๐
อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	๘	อุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก	๑๐
อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร	๗	อุตสาหกรรมอื่นๆ	๑๐

ภาคเหนือ (จำนวน ๑๙๙ แห่ง)		ภาคกลาง (จำนวน ๑๘๓ แห่ง)	
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)
อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	๖	อุตสาหกรรมการพิมพ์และสื่อ	๖
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์	๔	อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร	๖
อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	๔	อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	๖
ธุรกิจการเงิน	๑	อุตสาหกรรมเหมืองแร่	๓
อุตสาหกรรมการพิมพ์และสื่อ	๑	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์	๓
ภาคตะวันออก (จำนวน ๑๑๒ แห่ง)		ธุรกิจการเงิน	๒
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	การวิจัย วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม และ เทคโนโลยี	๒
อุตสาหกรรมการเกษตรและ เทคโนโลยีชีวภาพ	๑๗	อุตสาหกรรมดิจิทัล	๒
อุตสาหกรรมแฟชั่น	๑๔	อุตสาหกรรมพลังงานและสาธารณูปโภค	๑
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	๑๔	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จำนวน ๑๒๑ แห่ง)	
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๑๔	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)
อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	๑๓	อุตสาหกรรมการเกษตรและ เทคโนโลยีชีวภาพ	๒๗
อุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก	๗	ธุรกิจบริการและพาณิชย์	๑๔
อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	๗	อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	๑๓
อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	๕	อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๑๑
อุตสาหกรรมการพิมพ์และสื่อ	๕	อุตสาหกรรมแฟชั่น	๑๐
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๕	อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร	๘
ธุรกิจบริการและพาณิชย์	๔	อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร	๗
อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร	๒	อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	๗
อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	๒	อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	๖
อุตสาหกรรมเหมืองแร่	๑	อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	๖
อุตสาหกรรมพลังงานและสาธารณูปโภค	๑	อุตสาหกรรมเหมืองแร่	๓
อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร	๑	อุตสาหกรรมอื่นๆ	๓
		อุตสาหกรรมการพิมพ์และสื่อ	๒
		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	๒
		อุตสาหกรรมพลังงานและสาธารณูปโภค	๑
		อุตสาหกรรมดิจิทัล	๑

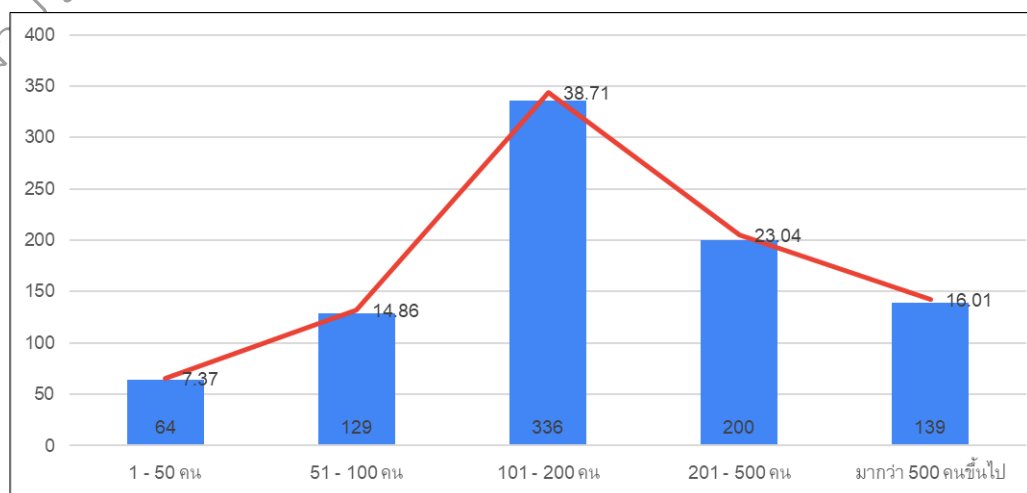
ภาคใต้ (จำนวน ๒๕๓ แห่ง)			
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๗๙	อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	๖
อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	๖๖	อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	๕
อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	๒๓	อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	๕
อุตสาหกรรมกรรมการแปรรูปอาหาร	๑๙	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	๓
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๑๔	อุตสาหกรรมเหมืองแร่	๓
อุตสาหกรรมกรรมการแพทย์ครบวงจร	๙	อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ	๒
ธุรกิจบริการและพาณิชย์	๙	อุตสาหกรรมพลังงานและสาธารณูปโภค	๒
อุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก	๗	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์	๑

โดยกลุ่มอุตสาหกรรมของสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากสุด ๓ อันดับแรก คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (๑๖๘ แห่ง) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (๑๔๒ แห่ง) และอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (๗๘ แห่ง) ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมของสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามจำนวนน้อยสุด ๓ อันดับแรก คือ การวิจัยวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม และเทคโนโลยี (๒ แห่ง) อุตสาหกรรมดิจิทัล (๓ แห่ง) และธุรกิจการเงิน (๓ แห่ง)

๑.๓ จำนวนลูกจ้างของสถานประกอบการ

จากผลการสำรวจสถานประกอบการ จำนวน ๘๖๘ แห่ง พบว่าสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด มีจำนวนลูกจ้าง คือ ๑๐๑ - ๒๐๐ คน จำนวน ๓๓๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๗๑ ลำดับถัดไป คือ ๒๐๑ - ๕๐๐ คน จำนวน ๒๐๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๔ ลำดับถัดไป มีจำนวนลูกจ้างมากกว่า ๕๐๐ คนขึ้นไป จำนวน ๑๓๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๑ ลำดับถัดไป คือ ๕๑ - ๑๐๐ คน จำนวน ๑๒๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๖ และลำดับสุดท้าย คือ ๑ - ๕๐ คน จำนวน ๖๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๗ ดังแสดงในรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ จำนวนลูกจ้างของสถานประกอบการ

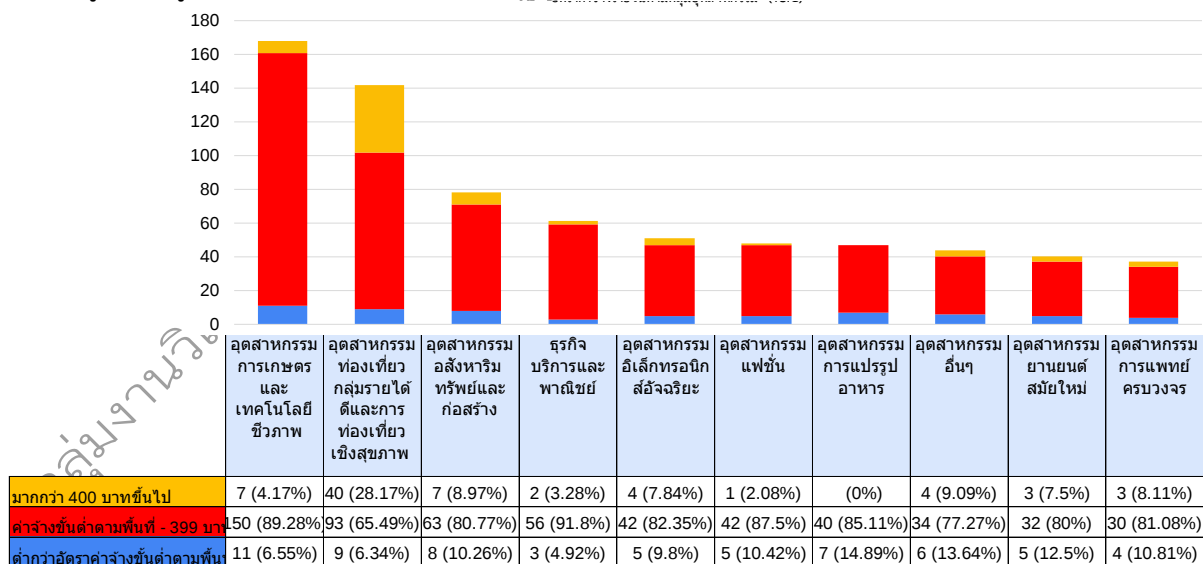

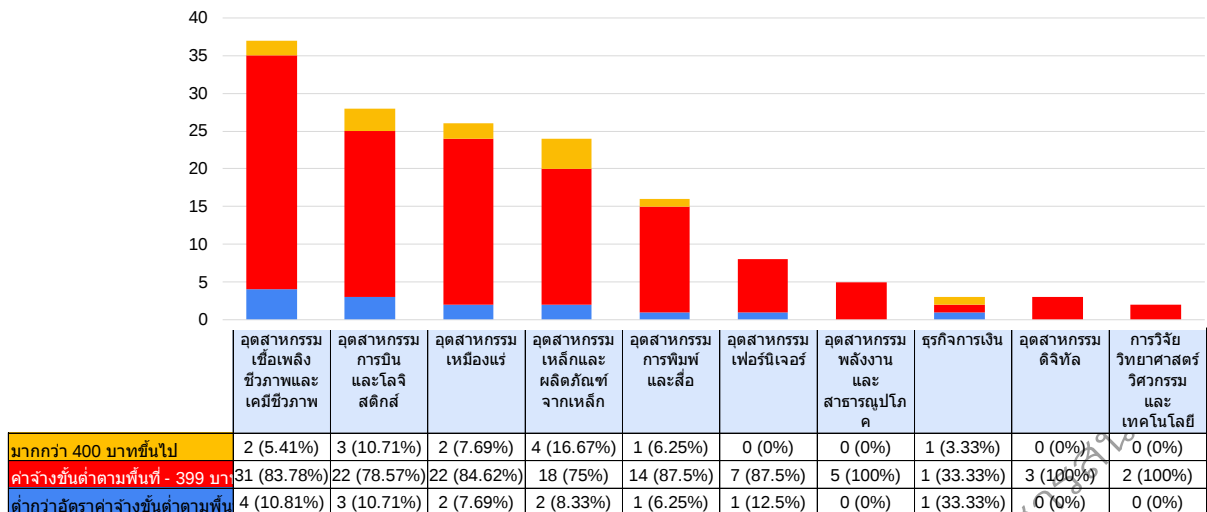
๒. ข้อมูลคำตอบแทนพนักงานรายวัน

๒.๑ อัตราค่าตอบแทนรายวันที่สถานประกอบกิจการจ่ายให้กับพนักงานใหม่ (อ้างอิงตามประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๒๕๖๗ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๖๗)

กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย ได้แบ่งรูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ (๑) จ่ายต่ำกว่าอัตราค่าจ้างตามพื้นที่ (๒) จ่ายตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ - ๓๙๙ บาทต่อวัน และ (๓) จ่ายมากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน จากผลการสำรวจพบว่าสถานประกอบกิจการส่วนใหญ่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นที่ - ๓๙๙ บาท (จำนวน ๗๐๗ แห่ง) แต่มีบางสถานประกอบกิจการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน (จำนวน ๘๔ แห่ง) โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามที่มีสัดส่วนของการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน สูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก อุตสาหกรรมการบินและ โลจิสติกส์ อุตสาหกรรมอื่นๆ อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ และอุตสาหกรรมการพิมพ์และสื่อ และมีบางสถานประกอบกิจการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ (จำนวน ๗๗ แห่ง) โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนของการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ สูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอื่นๆ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมการแพทย์ อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมเหมืองแร่

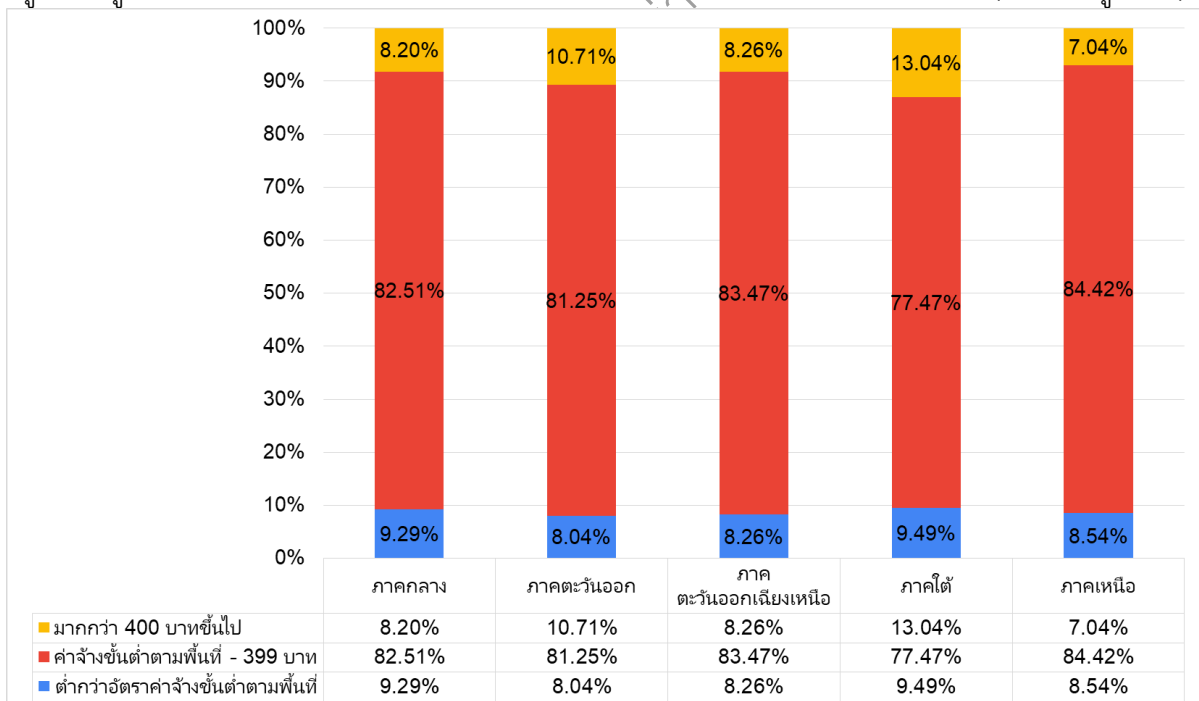
รูปที่ ๒ รูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนพนักงานรายวันให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการ

ทั้งนี้ สถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามมีรูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการในรูปแบบเดียวกันในแต่ละภูมิภาค กล่าวคือ สถานประกอบกิจการในพื้นที่ส่วนใหญ่จ่ายค่าตอบแทนพนักงานรายวันในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ - ๓๙๙ บาท และมีเพียงส่วนน้อยที่จ่ายต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่หรือจ่ายมากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน รายละเอียดดังแสดงในรูปที่ ๓

รูปที่ ๓ รูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการ (แบ่งตามภูมิภาค)

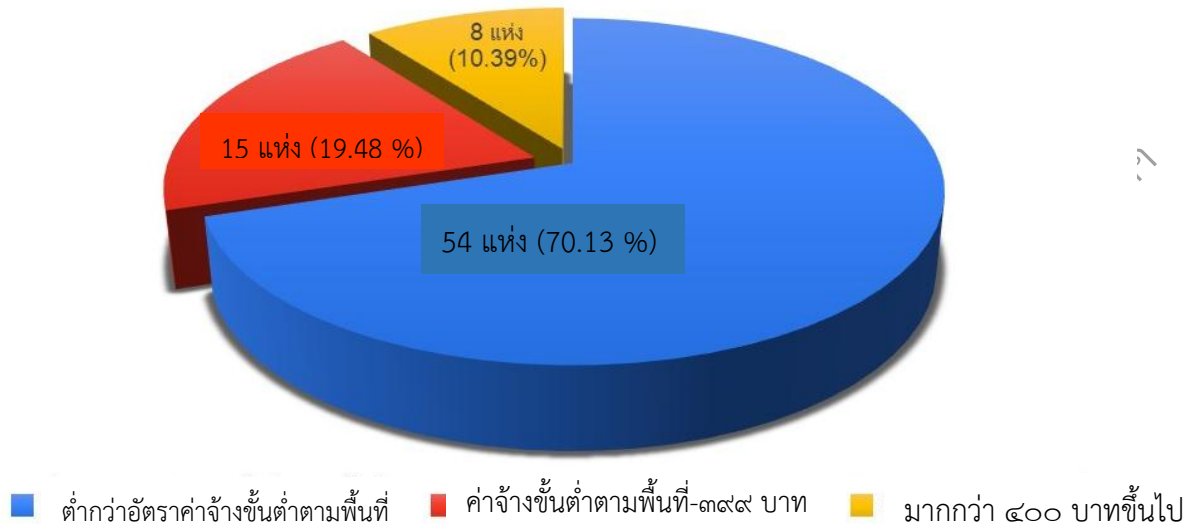

๒.๒ ค่าสวัสดิการอื่น ๆ ที่สถานประกอบกิจการจ่ายให้กับพนักงานรายวัน (ต่อเดือน)

กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย พบว่าสถานประกอบกิจการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำรายพื้นที่ ซึ่งมีจำนวนรวม ๗๗ แห่งทั่วประเทศ เมื่อนำค่าตอบแทนรายวันรวมเข้ากับค่าสวัสดิการอื่น ๆ (ต่อเดือน) ที่สถานประกอบกิจการจ่ายให้แล้ว ส่งผลให้เหลือ

สถานประกอบกิจการ จำนวน ๕๔ แห่งจากสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ที่พนักงานรายวันได้รับค่าตอบแทนรวมต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ ดังแสดงในรูปที่ ๔

รูปที่ ๔ ค่าตอบแทนรวมของพนักงานรายวัน (พนักงานใหม่)

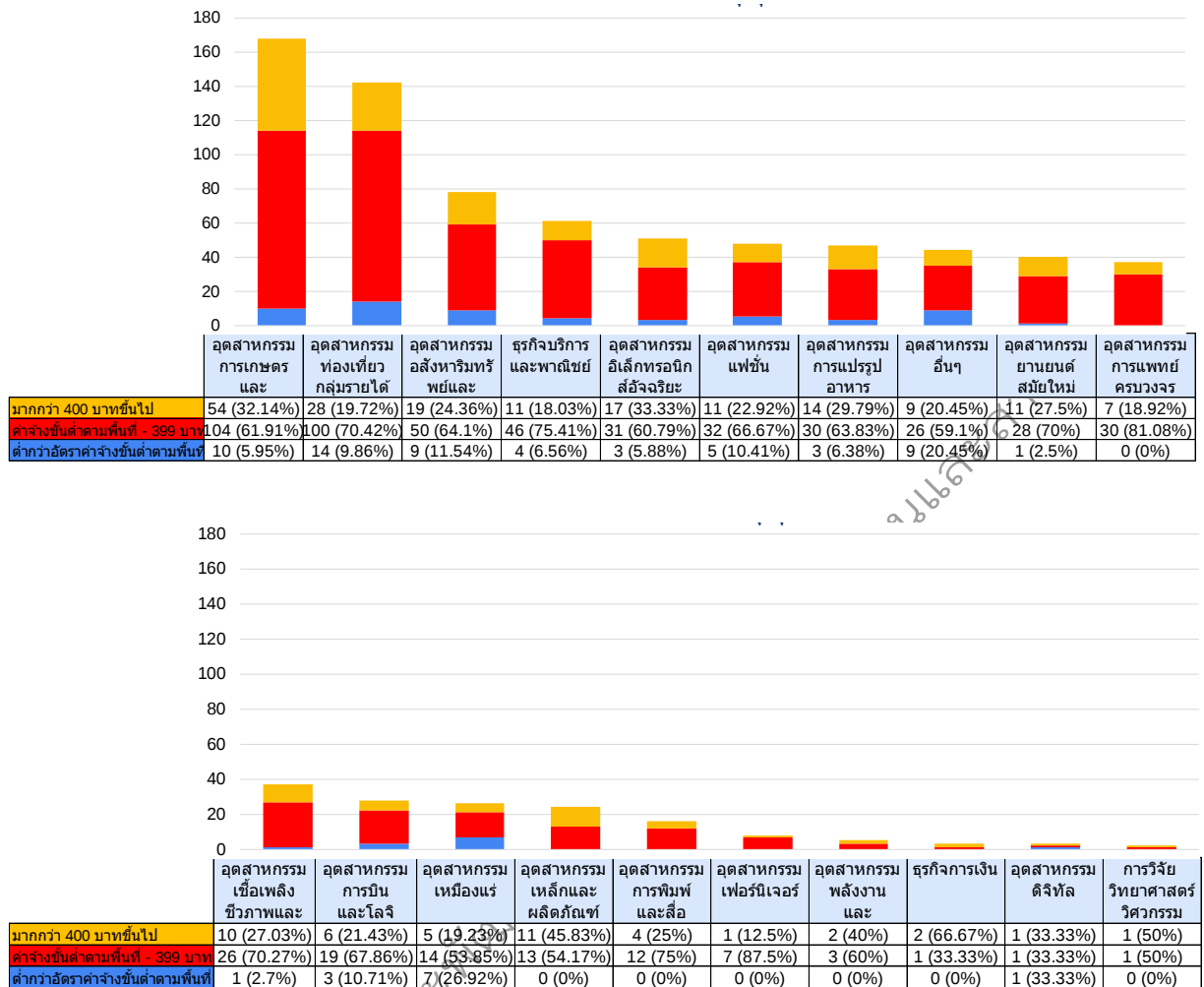

๓. ข้อมูลค่าตอบแทนพนักงานรายเดือน

๓.๑ อัตราค่าตอบแทนรายเดือนที่สถานประกอบกิจการจ่ายให้กับพนักงานใหม่

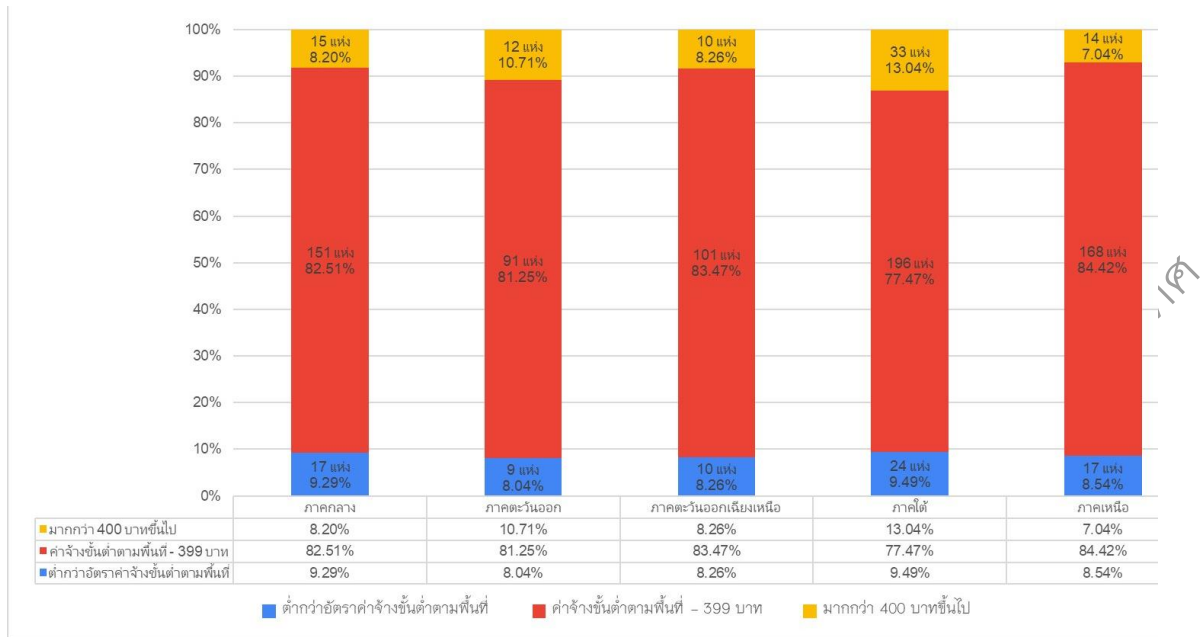
กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย ได้แบ่งรูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการโดยเทียบกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนดออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ (๑) จ่ายต่ำกว่าอัตราค่าจ้างตามพื้นที่ (ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน) (๒) จ่ายตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ - ๓๔๙ บาทต่อวัน (ระหว่าง ๑๐,๐๐๑ - ๑๑,๙๙๙ บาทต่อเดือน) และ (๓) จ่ายมากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน (มากกว่า ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน) จากผลการสำรวจพบว่าสถานประกอบกิจการส่วนใหญ่จ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นที่ - ๓๔๙ บาทโดยเฉลี่ย (จำนวน ๕๗๔ แห่ง) แต่มีบางสถานประกอบกิจการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวันโดยเฉลี่ย (จำนวน ๒๒๕ แห่ง) โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนของการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวันโดยเฉลี่ย สูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อุตสาหกรรมแฟชั่น และอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ และมีบางสถานประกอบกิจการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ (จำนวน ๗๐ แห่ง) โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนของการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ สูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมอื่นๆ อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมแฟชั่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยว กลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ธุรกิจบริการและพาณิชย์ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รายละเอียดดังแสดงในรูปที่ ๕

รูปที่ ๕ รูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนพนักงานรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการ

ทั้งนี้ สถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามมีรูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการโดยเทียบกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในรูปแบบเดียวกันในแต่ละภูมิภาค กล่าวคือ สถานประกอบกิจการในพื้นที่ส่วนใหญ่จ่ายค่าตอบแทนพนักงานรายเดือนในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ - ๓๙๙ บาทโดยเฉลี่ย และมีเพียงส่วนน้อยที่จ่ายต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่หรือจ่ายมากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวันโดยเฉลี่ย รายละเอียดดังแสดงในรูปที่ ๖

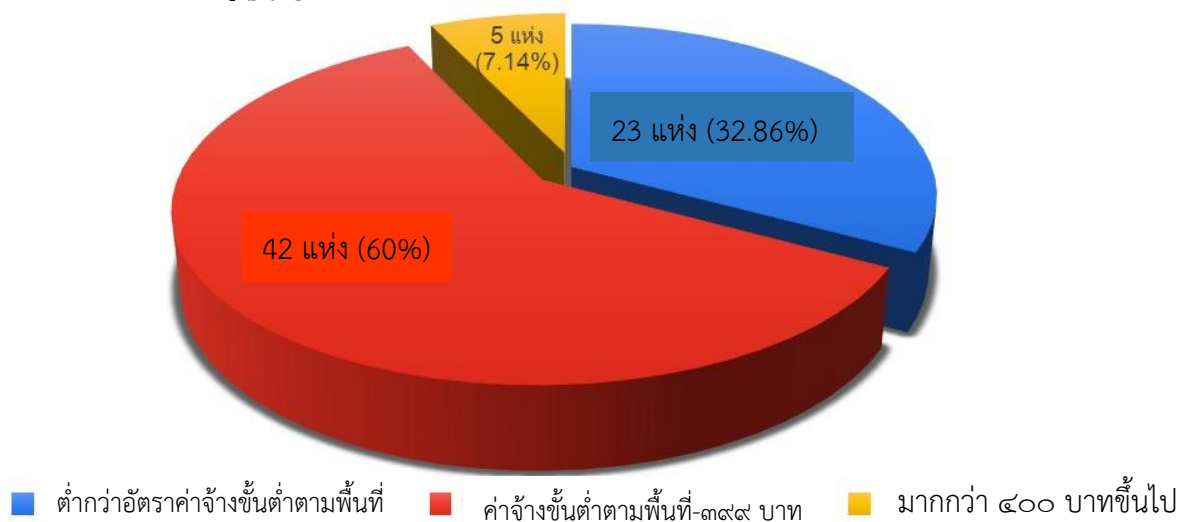
รูปที่ ๖ รูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบกิจการ (แบ่งตามภูมิภาค)

๓.๒ ค่าสวัสดิการอื่น ๆ ที่สถานประกอบกิจการจ่ายให้กับพนักงานรายเดือน (ต่อเดือน)

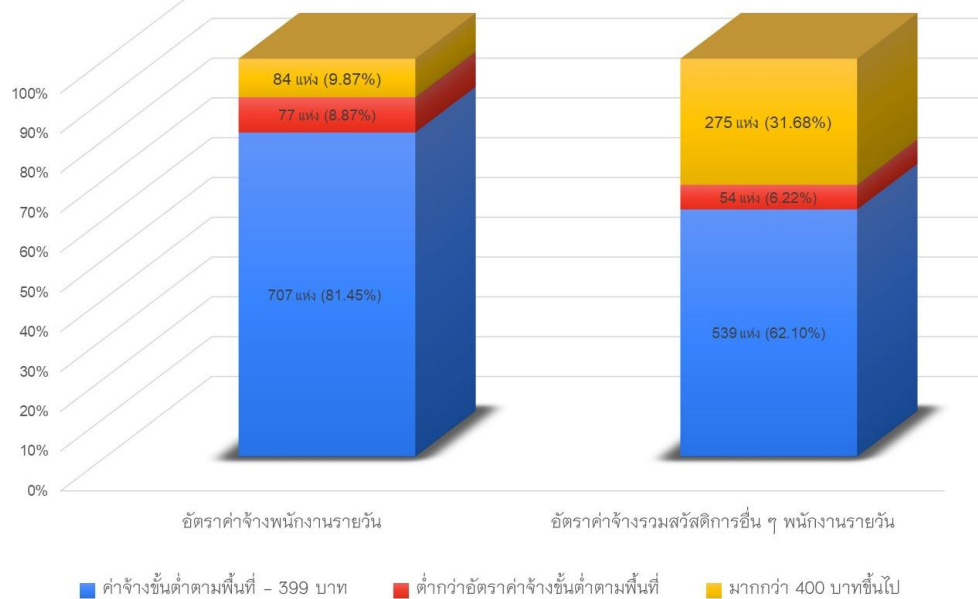
กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย พบว่าสถานประกอบกิจการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ (ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน) ซึ่งมีจำนวนรวม ๗๐ แห่งทั่วประเทศ เมื่อนำค่าตอบแทนรายเดือนรวมเข้ากับค่าสวัสดิการอื่นๆ (ต่อเดือน) ที่สถานประกอบกิจการจ่ายไปแล้ว ส่งผลให้เหลือสถานประกอบกิจการที่พนักงานรายเดือนได้รับค่าตอบแทนรวมต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ จำนวน ๒๓ แห่งจำสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังแสดงในรูปที่ ๗

รูปที่ ๗- ค่าตอบแทนรวมของพนักงานรายเดือน (พนักงานใหม่)

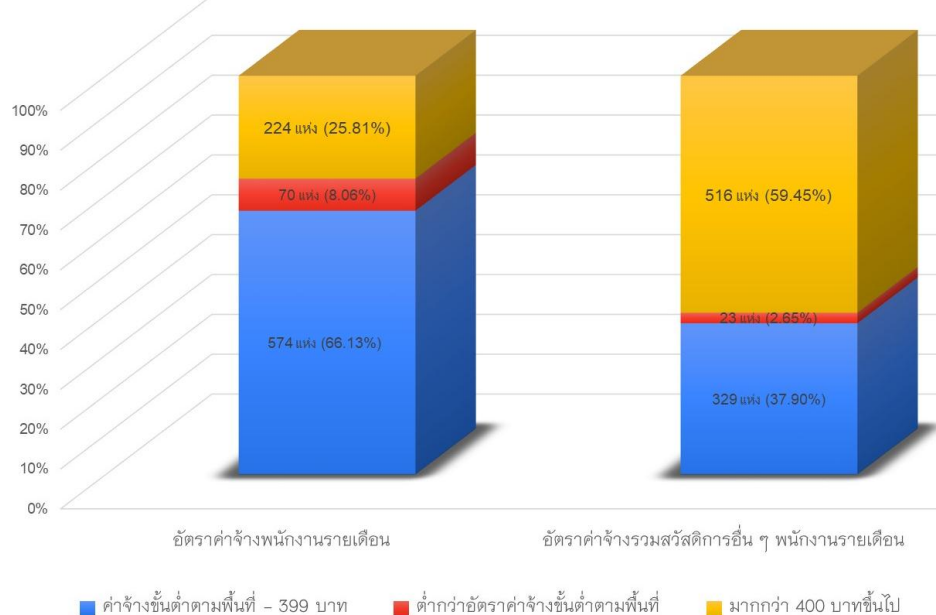

กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย ทำการเปรียบเทียบการจ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานใหม่ของสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามระหว่างก่อนรวมสวัสดิการและหลังรวมสวัสดิการ พบว่ามีจำนวนสถานประกอบการที่จ่ายค่าตอบแทนทั้งการจ่ายค่าตอบแทนในรูปแบบรายวันและรายเดือนให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวันในสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้น แต่จำนวนของสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามมีการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน (มากกว่า ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน) (๕๑๖ แห่ง) มีมากกว่าสถานประกอบการที่มีการจ่ายค่าตอบแทนรายวันให้กับพนักงานใหม่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวัน ดังแสดงในรูปที่ ๘ และรูปที่ ๙

รูปที่ ๘ เปรียบเทียบการจ่ายค่าตอบแทนรายวันก่อนรวมสวัสดิการกับหลังรวมสวัสดิการให้กับพนักงานใหม่

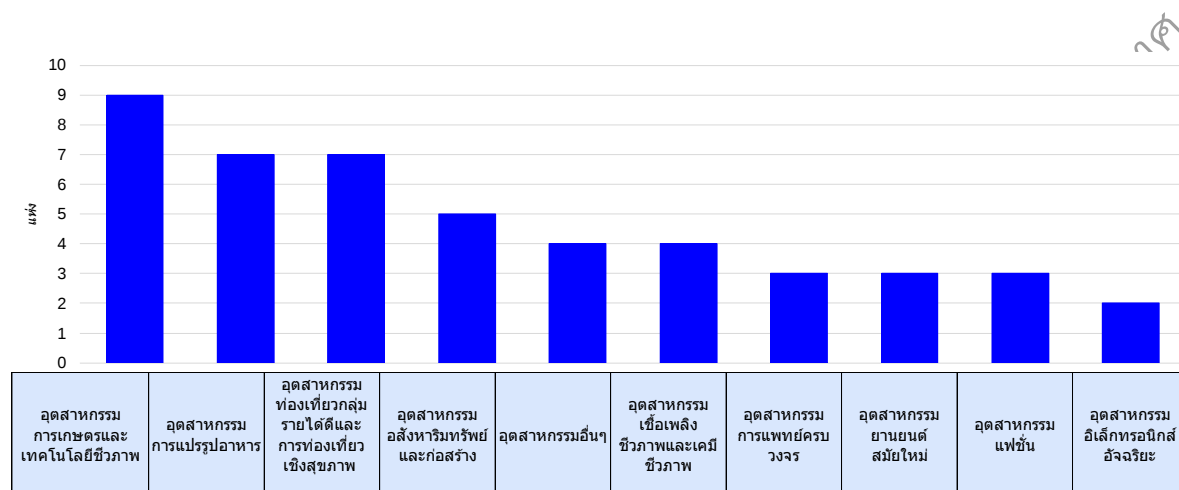

รูปที่ ๙ เปรียบเทียบการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนก่อนรวมสวัสดิการกับหลังรวมสวัสดิการให้กับพนักงานใหม่

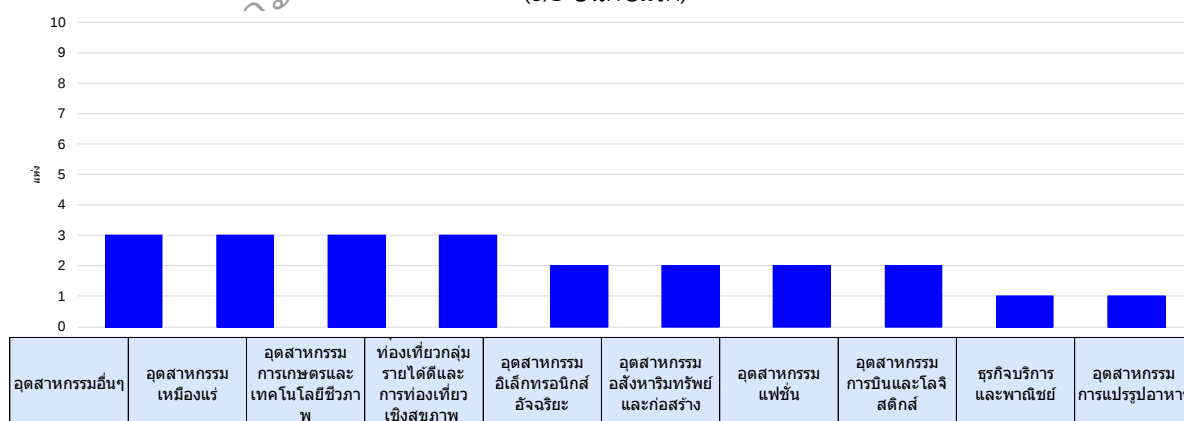
ทั้งนี้ มีสถานประกอบกิจการที่จ่ายค่าตอบแทนรายวันรวม (ค่าจ้างและสวัสดิการอื่น ๆ) ให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ จำนวน ๕๔ แห่ง (ร้อยละ ๖.๒๒ ของสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด) โดยอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพมากที่สุด ดังแสดงในรูปที่ ๑๐

รูปที่ ๑๐ สถานประกอบกิจการที่จ่ายค่าตอบแทนรายวันรวมให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ (๑๐ อันดับแรก)

สถานประกอบกิจการที่จ่ายค่าตอบแทนรายเดือนรวม (ค่าจ้างและสวัสดิการอื่น ๆ) ให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ จำนวน ๒๓ แห่ง (ร้อยละ ๒.๖๕ ของสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด) โดยอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมอื่นๆ ในจำนวนเท่ากัน ดังแสดงในรูปที่ ๑๑

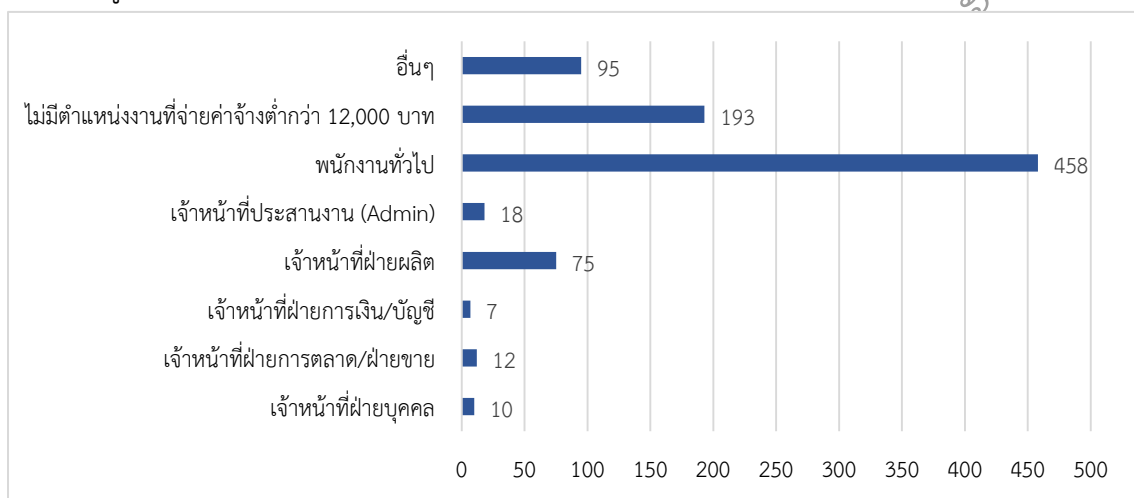
รูปที่ ๑๑ สถานประกอบกิจการที่จ่ายค่าตอบแทนรายเดือนรวมให้กับพนักงานใหม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามพื้นที่ (๑๐ อันดับแรก)

๓.๓ ตำแหน่งงานที่สถานประกอบกิจการจ่ายค่าจ้างต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน

จากผลการสำรวจ พบว่าตำแหน่งงานที่สถานประกอบกิจการจ่ายค่าจ้างต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน มีอยู่หลากหลายตำแหน่ง โดยตำแหน่งที่จ่ายค่าจ้างต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท มากที่สุด คือ พนักงานทั่วไป จำนวน ๔๕๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘ รองลงมาไม่มีตำแหน่งที่จ่ายค่าจ้างต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๙๓ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒ ตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน ๙๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต จำนวน ๗๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘.๖ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประสานงาน (Admin) จำนวน ๑๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒.๑ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด/ฝ่ายขาย จำนวน ๑๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑.๔ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล จำนวน ๑๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑.๒ และตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน/บัญชี เป็นตำแหน่งที่สถานประกอบกิจการจ่ายค่าจ้างต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือนน้อยที่สุด จำนวน ๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ ดังแสดงในรูปที่ ๑๒

รูปที่ ๑๒ ตำแหน่งงานที่สถานประกอบกิจการจ่ายค่าจ้างต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน

๔. ข้อเสนอแนะ

สถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถามได้มีมาตรการรองรับหากมีประกาศขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๔๐๐ บาทต่อวัน และมีข้อเสนอแนะหากมีการประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๔๐๐ บาท ทั่วประเทศ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ มาตรการรองรับและข้อเสนอแนะจากสถานประกอบกิจการที่ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ	รายละเอียด
มาตรการรองรับหากรัฐบาลมีการประกาศขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๔๐๐ บาทต่อวัน	การปรับโครงสร้าง: เพื่อลดการใช้แรงงานคนและเพิ่มการใช้เครื่องจักร การจัดการต้นทุน: บริหารจัดการต้นทุนอย่างเป็นระบบ โดยไม่สามารถปรับราคาสินค้าขึ้นได้ การพัฒนาพนักงาน: เพิ่มทักษะและพัฒนาศักยภาพของพนักงาน เพื่อให้สามารถทำงานได้หลายหน้าที่ (Multi-Skills)

หัวข้อ	รายละเอียด
ข้อเสนอแนะหากมีการปรับเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทั่วประเทศเป็น ๔๐๐ บาทต่อวัน	ผลกระทบต่อต้นทุน: การปรับเพิ่มค่าจ้างอาจทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการจ้างงานและการลงทุน ความสมดุลของเศรษฐกิจ: ควรพิจารณาความสมดุลระหว่างค่าครองชีพของลูกจ้างและผลกำไรของนายจ้าง การควบคุมราคา: มีข้อเสนอให้รัฐบาลควบคุมราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและลดค่าสาธารณูปโภค มาตรการช่วยเหลือ: แนะนำให้รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือผู้ประกอบการ เช่น ลดภาษี หรือสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยี

๖. ข้อสรุป

กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย พบว่า จากผลการสำรวจสถานประกอบการกิจการจำนวน ๘๖๘ แห่งทั่วประเทศโดยการใช้แบบสอบถาม สถานประกอบการกิจการส่วนใหญ่มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานใหม่ทั้งรายวันและรายเดือนตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่แต่ไม่เกิน ๔๐๐ บาท และมีบางส่วนที่จ่ายต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่ โดยมีสัดส่วนของสถานประกอบการที่จ่ายค่าจ้างให้กับพนักงานใหม่รายวันในอัตราต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำตามที่จำนวนมากกว่าพนักงานใหม่รายเดือน ทั้งนี้ หากพิจารณาผลตอบแทนรวม คือ ค่าจ้าง (รายวันหรือรายเดือน) รวมกับค่าสวัสดิการอื่นๆ (รายเดือน) แล้ว พบว่าจำนวนของสถานประกอบการที่จ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานใหม่ที่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่ที่มีจำนวนลดลงทั้งแบบพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือน และมีจำนวนของสถานประกอบการที่จ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานใหม่ในอัตราที่มากกว่า ๔๐๐ บาทต่อวันจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะค่าตอบแทนของพนักงานรายเดือนที่มีสถานประกอบการที่จ่ายค่าตอบแทนรวมมากกว่าอัตรา ๔๐๐ บาทต่อวัน มีจำนวนมากถึง ๕๑๖ แห่ง (ร้อยละ ๕๙.๔๕ ของสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด) แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสถานประกอบการส่วนใหญ่มีการจ่ายค่าตอบแทนรวมให้กับพนักงานใหม่ทั้งรายวันและรายเดือนในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่ แต่ไม่เกิน ๔๐๐ บาท ซึ่งหากมีการขยายอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น ๔๐๐ บาทต่อวันทั่วประเทศ ในทุกกิจการจะส่งผลกระทบต่อสถานประกอบการจำนวนมากทั่วประเทศในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพที่มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานต่ำกว่า ๔๐๐ บาทในสัดส่วนที่มากที่สุด โดยมีสถานประกอบการที่จ่ายค่าตอบแทนต่ำกว่าอัตรา ๔๐๐ บาทต่อวันจำนวน ๒๗๕ แห่ง (ร้อยละ ๘๑.๘๕ ของสถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด)

กลุ่มงานวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาเครือข่าย

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓